

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 583/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Пословни биро доо Београд, кога заступа пуномоћник Тајјана Суџум, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради неоснованог обogaћења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, на седници одржаној 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац Пословни биро доо Београд, поднео је тужбу Привредном суду у Београду, против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, ради неоснованог обogaћења. Привредни суд у Београду се решењем П 5444/2021 од 02.06.2021. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета доставио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, па је предмет уз пропратни акт П 45791/21 од 23.07.2021. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", број 116/08, ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног

супарничарства. Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према наведеној законској одредби (члан 25. став 1. тачка 1. Закона), привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и страних привредних друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора, што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Тек уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица за стварну надлежност привредног суда неопходно је да је испуњен и објективни критеријум, односно да се ради о спору између ових лица насталом у обављању привредне делатности. У споровима у коме су обе странке друга правна лица, за суђење је стварно надлежан суд опште надлежности без обзира на правну природу спора.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о парничном поступку између правних лица, у коме тужилац има својство привредног субјекта, док тужена нема статус привредног субјекта, због чега није испуњен субјективни критеријум, а не ради се о спору између ових лица насталом у обављању делатности привредних субјеката, односно није испуњен ни објективни критеријум, јер спор није настао у обављању привредне делатности тужиоца као привредног субјекта, већ је предмет тужбеног захтева исплата износа који је тужилац претходно платио својој запосленој у виду накнаде за породилско одсуство и одсуство са рада ради неге детета, а које трошкове по наводима тужбе требало да сноси тужена, Врховни касациони суд утврђује да је применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, за поступање у овој парници стварно надлежан Први основни суд у Београду.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић